

A fiatal Bringe percekig nézte a távolodó nőket. A nem várt találkozástól új erőre kapva úgy érezte, ma már akár száz szekeret is meg fog tudni pakolni.

- Fiam, ha még tovább lesed azt a csinos lányt, egyedül kell elvinnem az öreg Simon kenyérhez valóját.

Összemosolyogtak, aztán apja zsákkal kifele, ő meg zsák nélkül indult tovább befele.

Minden irányból a csatakürt fülsértő hangja szólt; betöltötte a kis falut és a körülötte elterülő erdőt.

A fák közül villámként előtűnő lovasok patáinak nyomán földcsomók záporoztak szerteszét, ahogy berontottak a házak közé. Vad csatakiáltások, sikoltozások hallatszottak mindenfelől. A számtalan irányból érkező nyílvessző egy pillanat alatt pánikot keltett a falusiak körében, akik eszüket veszítve kerestek menedéket.

A malomból kilépő Storm rögtön tudta, hogy barbárok támadtak rájuk. Apja a lakóházuk felé rohant, majd mielőtt beugrott volna az ajtón, visszakiáltott:

- Hozd a kardot! A henger alatt van.

A falu házainak teteje, egy kivételével, mind nádból készült, ezért a rájuk dobált égő fáklyák és a tüzes nyílvesszők rövid idő alatt lángba borították őket.

A harcosok nem válogattak. Akadt, amelyik az éppen a tűzből kimenekülő asszonyokat mészárolta le. Azt sem kímélték, aki gyerekeit próbálta megóvni. Sírás, jajveszékelés hallatszott, halálszag lepte el a környéket.

A fiú izgatottan matatott a malomkő alatti henger takarásában. Amikor nagy nehezen meglelte a koszos rongyokba csavart pengét, letépte róla a vásznat, és sietősen kilépett a helyiségből.

Az udvaron három lovas fogadta. Egyikőjük sisakban, mellvértet viselve, másikuk állati prémbe öltözve, fejfedő nélkül feszített lova hátán. A harmadik egyszerű, barna bőrruhában épp akkor ugrott le ménjéről.

Aztán megállt az idő.

Storm apját letérdeltették. Az egyik harcos kardja keresztülszakította a molnár egyszerű ruháját a mellkasán. A hátán kitörő penge mellett minden irányba fröcskölt a kitóduló vér. A másik harcos - hogy biztos legyen a győzelem - egyetlen suhintással lecsapta az idős molnár fejét.

- Neee! - ordította fájdalmasan hosszan Storm, majd kardját meglendítve utat tört magának apja felé a barbárok között. Mikor odaérkezett apja gyilkosaihoz, széles, nagy erejű csapása kivédhetetlennek bizonyult; ellenfelének arra sem volt lehetősége, hogy megemelje

saját fegyverét. Storm pengéje oldalról érkezett, levágva a jobb kart egészen a szegycsontig hatolt a mellkasban. Az eddig rejtve őrzött fegyver most teljes hosszában véres lett.

Ekkorra már mind a malom, mind a ház lángokban állt. Mire átlépte a legyőzött embert, a lakókonyhából kitóduló füst édesanyját is az utcára kényszerítette. A rémült asszonynak arra sem maradt ideje, hogy megsirassa halott férjét, a hozzá közelebb lévő harcos ugyanúgy végzett vele, mint az urával. Szülei lefejezett teste ott hevert az égő ház bejáratánál.

A fiú minden ereje karjaiba költözött. Egy pillanatig ott állt halott szülei és a két lovas között, majd rávetette magát közelebbi ellenfelére, és úgy rántotta le a földre, hogy kardjával közben keresztülszúrta annak mellkasát.

- Széttéplek! - kiáltott a másik lovas, és kardja markolatával Storm fejére sújtott. A hatalmas erejű ütés habár a földre lökte a fiút, de mégsem vesztette el az eszméletét.

Oldalra hemperedett, hogy időt nyerjen; átgurult a mén lábai között. Ahogy a háts túloldalán felugrott, a lovast a nem várt irányból ugyanúgy lerántotta maga mellé, mint korábban annak társát.

Storm már nem látott. Szemét elködösítették a bosszú könnyei. A négylábú ijedtében elvágatott, és úgy hagyta ott a róla lerántott barbárt, mintha sosem lett volna a gazdája.

A molnárlegény félrerúgta a porban fetregő fickó fegyverét, és kardjával addig kaszabolta a férfit, amíg abból nem maradt más, csupán egy véres húscsacat. Aztán percekig csak kapkodott levegő után. Karjaiból elfogyott az erő és a lendület, úgy remegett áldozata felett állva, akár egy halálát érző, szűkölő kutya.

Storm szétnézett, és amikor észrevette, hogy csupa szétvagdalt tetem veszi körül, inkább messzebbre tekintett. Már a szomszéd háza helyett is csak füstöt és vörös lángokat látott. Udvarán épp akkor szúrtak le egy sikoltozó kisgyereket, aki földön heverő édesanyját rángatta.

- Átkozott kutyák! - kiáltotta, ahogy átugrott a két épületet és udvart elválasztó fonott fűzkerítésen.